

mijn praktijkstart

Hoe kijken huisartsen terug op de start van hun eigen praktijk? Welke plannen zijn er voor de toekomst? En welk advies hebben zij voor andere starters? Huisarts Gabriëlle van Berkel over haar praktijkstart.

TEKST: BERBER BIJMA / FOTOGRAFIE: HANS TAK

*‘Wil je een
nulpraktijk,
zoek dan eerst
een locatie’*

Een nulpraktijk openen, da's best spannend, toch?

'Het fijne aan een nulpraktijk is dat je alles vanaf de basis kunt opbouwen en inrichten zoals jij denkt dat het hoort of zoals je het wilt. In Lansingerland, de gemeente waaronder Bergschenhoek valt, is een groot tekort aan huisartsen. Alle praktijken zitten vol en de meeste hebben qua huisvesting ook geen ruimte om te groeien in medewerkers of patiënten. Ik wist dus dat er ruimte was voor een nieuwe praktijk. Met een nulpraktijk heb je wel veel werk aan het opstarten, maar je hebt geen "erfenis" van een voorganger. Die frisse start sprak me aan.'

Hoe heb je de start aangepakt?

'Ik ben begonnen met te kijken naar beschikbare locaties in Lansingerland. In Bergschenhoek vond ik de beste plek. Ik begon op een locatie met twee kamertjes in het dorp, met het idee langzaam toe te groeien naar een grotere plek. In mei-juni van 2020 had ik besloten een nulpraktijk te starten, in januari 2021 ging de praktijk open. In de tussenliggende tijd moest ik wel veel regelen en veel uitdenken, maar dat ging allemaal heel soepel en probleemloos. De start zelf ging minder soepel.'

Hoe kwam dat?

'Je denkt dat je alles hebt geregeld, maar dan blijken sommige dingen toch niet helemaal goed te gaan. Ik had de eerste dag meteen al een paar consulten, terwijl ik dat nog helemaal niet had verwacht. Vanaf het begin was er ontzettend veel te doen. Na een paar maanden zat ik al op 700 patiënten. Bovendien: ik opende mijn praktijk midden in de pandemie en moest vrijwel meteen coronavaccinaties regelen, terwijl ik niet eens de ervaring van de grieprik had. Het was heel hectisch. Voor de eerste periode was ik van plan er redelijk wat diensten naast te doen, maar dat bleek helemaal niet te kunnen.'

Had je meteen al een assistente?

'Ik was eigenlijk van plan de eerste tijd alleen te werken. Ik had nog niet genoeg inkomen voor een assistente en dacht die ook niet nodig te hebben. Gelukkig bood iemand aan om de telefoon van de praktijk aan te nemen. Dat pakte enorm goed uit. Die medewerker was niet medisch geschoold, dus ik moest patiënten vaak terugbellen, maar het scheelde enorm voor bijvoorbeeld het organiseren van de vaccinaties. Na een halfjaar heb ik een assistente aan-

genomen, die inmiddels fulltime werkt. Het aantal patiënten is gegroeid tot 1900. Een traject voor een tweede assistente is een paar keer vastgelopen, maar onlangs toch gelukt.'

Heeft het praktijkhouderschap gebracht wat je hoopte?

'Daar ben ik een beetje dubbel in. Aan de ene kant: absoluut. Ik haal veel voldoening uit organiseren en managen, ik leer mijn patiënten kennen en ben van hun hele reilen en zeilen op de hoogte. Dat is voor mij de essentie van huisarts-zijn. Aan de andere kant vind ik het wel een hele grote verantwoordelijkheid. Ik moet die vijf dagen per week áltijd waarmaken.

Vooral in het begin drukte dat zwaarder op me dan ik had verwacht. Ik had weleens het gevoel er alleen voor te staan en dacht soms: waar ben ik aan begonnen? Inmiddels heeft dat zijn weg wel gevonden en is het niet meer zo'n zware last. Maar ik moet nog altijd overleggen als ik er een dag niet ben of als ik met vakantie ga.

Ook toen ik na iets meer dan een jaar verhuisde naar mijn huidige locatie – de benedenverdieping van een kantoor – voelde ik weer die verantwoordelijkheid. Door de snelle groei kwam die verhuizing veel eerder dan verwacht. Ik moest die hele ruimte vullen. Nu verhuur ik ruimtes aan een psycholoog, een diëtist en een fysiotherapeut en zijn we samen een mooi team. Binnenkort komt er nog een logopediepraktijk als huurder bij. Dus ook dat heeft z'n weg gevonden.'

Hoever wil je doorgroeien?

'Tot maximaal een normpraktijk, misschien iets kleiner. In het begin kreeg ik veel nieuwe patiënten die overstapten van een andere huisarts, maar daarmee ben ik gestopt. Ik heb juist voor deze regio gekozen omdat ik mensen wil helpen die geen huisarts hebben.'

Wat kun je andere starters aanraden?

'Wil je een nulpraktijk, zoek dan allereerst een locatie. Daar staat of valt alles mee. Die locatie hoeft niet meteen ideaal te zijn – dat waren die twee kamertjes voor mij ook niet – als het voor jou maar werkt. En zorg dat je de financiën goed hebt geregeld. Ik had het geluk dat ik geen financiering nodig had voor mijn eigen praktijk, mede omdat ik in de jaren daarvoor heel veel diensten heb gedaan.'

WIE

Gabriëlle van Berkel (39) is praktijkhouder in Bergschenhoek per 1 januari 2021. Daarvoor werkte ze als waarnemend huisarts. Ze is getrouwd en heeft een zoon van 7. 'Hij ging net naar school toen ik mijn praktijk opende. Ik vond dat wel lastig. Hij was er sneller aan gewend dan ik.'

TEAMUITBREIDING

De nulpraktijk in Bergschenhoek heeft inmiddels 1900 patiënten. Nu nog met één assistente en een POH-GGZ-jeugd via de gemeente. In oktober begint een tweede assistente. Van Berkel zoekt nog een POH-GGZ. 'Somatiek doe ik vooralsnog zelf.'

SOLO OF DUO?

'Voor nu kies ik voor een solopraktijk, maar ik weet niet hoe ik er in de toekomst over ga denken.'

IN BALANS

'Ik probeer elke dag een halfuur te bewegen, meestal hardlopen of pilates. Dat heb ik nodig voor de balans. Na een hele dag dokteren is het ook fijn om even iets zonder andere mensen te doen.'

JOUW START IN DEZE RUBRIEK?

Heb je de afgelopen twee jaar een praktijk overgenomen, ben je maat geworden of ben je zelf een praktijk gestart?

En wil je jouw ervaringen delen in De Dokter?

De redactie komt graag met je in contact.

Mail naar dedokter@lhv.nl o.v.v. 'mijn praktijkstart'.